

14.11.2022

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : --
Toplantı Tarihi/Sayısı : 4.10.2022/186
Karar Numarası : 2022/697
Başvuran : A. A.
Başvuran Vekili : --
Adres :
Muhatap Kurum/Kişi : İzmir 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
Muhatap Adres : --

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvurana nakledildiği ceza infaz kurumunda 75 gün boyunca yatak verilmeyerek yerde yatırıldığı iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuran, 21.06.2021 tarih ve 2092 sayı ile kayda alınan başvuru dilekçesinde özetle:

a) İzmir 3 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan kardeşinin de tutulduğu İzmir 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiğini,

b) Kuruma kabul sırasında mesai bitimi gerekçe gösterilerek özel eşyalarının kendisine teslim edilmediğini, yine aynı gün koğuşa geçmeden yatak talebinde bulunduğunu; ancak yoğunluk dolayısıyla hazırda yatak bulunmadığı şeklinde cevap aldığını, koğuşa yatak veya herhangi bir yatak takımı almaksızın 05.07.2019 tarihinde giriş yaptığını ve söz konusu durumun kamera kayıtları ve koğuştaki kalan diğer tutulanların tanıklığı ile de teyit edilebileceğini,

c) 75 gün boyunca yatak talebi içeren dilekçelerine herhangi bir dönüş alamadığını, 75 gün sonra koğuştaki yapılan aramada talebini yeniden iletmesi üzerine görevli personelin koğuştaki yatakların sayımını yaparak kendisinin yatağının olmadığı kanaatine vardığını, nihayetinde 18.09.2019 tarihinde kendisine yatak teslim edildiğini, bu kez de battaniye, nevresim ve yastık taleplerinin karşılanmadığını, yaşanan tüm bu süreçte; 75 gün boyunca beton zemin üzerinde koğuştaki arkadaşlarının battaniyelerini ödünç alarak yatmak zorunda kaldığını,

ç) Muhatap Kurum tarafından kendi ifadeleri olmayan beyanları içeren bir tutanak düzenlendiğini ve ilgili soruşturmada bu tutanağın aleyhine kullanıldığını, söz konusu tutanakta imzasının bulunmadığı anlaşılabilirliğinden ifadelerin kendisine ait olmadığını doğrulanabileceğini belirterek maruz kaldığı muamelelerin kötü muamele yasağına aykırılık teşkil ettiğini iddia etmektedir.

2. Başvuranın iddialarına karşılık Kurumumuza sunulan muhatap İdarenin yazılı görüşünde özetle:

a) Ceza infaz kurumunda barındırılmakta olan tüm hükümlü ve tutuklulara kuruma giriş yaptıkları anda birer adet yatak, yastık, nevresim takımı ve battaniye gibi temel ihtiyaç olan eşyasının verildiği,

b) Başvuranın 05.07.2019 tarihinde İzmir 2 No.lu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildiği, kuruma kabul işlemleri sonrasında koğuşuna yerleştirildiği ve yukarıda belirtilen eşyaların kendisine teslim edildiği ancak adı geçen "Başkasının kullandığı yatağı kullanmayacağını, bel rahatsızlığı olduğunu, hijyen

yönünden de yeni (hiç kullanılmamış) ve ortopedik yatak istediğini" beyan ettiğinden kendisine yatak verilmediği,

c) Ceza infaz kurumlarına kabulü yapılan hükümlü ve tutuklulara yeni (hiç kullanılmamış) yatak verilmesinin mümkün olmadığı, kurum deposunda mevcut olan yatakların gerekli hijyen ve temizliği yapıldıktan sonra ilgililerine teslim edildiği, sağlığı yönünden ortopedik yatak kullanması zorunlu olan hükümlü ve tutukluların sağlık kurulu raporu ile belgelendirmesi koşuluyla ortopedik yatak kullanmasına izin verildiği,

ç) Bahse konu başvurudaki iddialara ilişkin olarak, ceza infaz kurumu idaresi ve görevli personelin görevleri yönünden herhangi bir kusur ve ihmalin bulunmadığı, yapılan işlem ve uygulamaların ilgili mevzuat gereğince yerine getirildiği belirtilmiştir.

3. Muhataptan alınan yazılı görüş başvurana iletilerek cevabi görüşü istenmiştir. Başvuran, muhatap İdarenin görüşüne karşılık cevabi yazısında özetle:

a) Tutanaktaki ifadelerin kendisine ait olmadığını yineleyerek ne sözlü ne de yazılı olarak hiçbir şekilde "kullanılmamış ve ortopedik yatak" talebinde bulunmadığını, Kuruma nakil yoluyla geldiğini ve 26 aydır cezaevi tecrübesi bulunduğunu dolayısıyla ortopedik yatak isteyecek kadar gerçeğe aykırı bir davranış sergilemeyeceğini,

b) TIHEK'e yaptığı başvuru konusu şikâyetin de kötü veya kirli yatak olmadığı sadece "yataksızlık" olduğunun özellikle göz önünde bulundurulması gerektiğini,

c) Yaşanan bu olaylar silsilesinin kasıtlı olmayan bir ihmal ile başladığı; ancak zamanla kendisine kasıtlı ve zarar veren bir ihmale dönüştüğünü,

ç) İdarece tanzim edilen tutanakta adı ve imzası bulunmadığından tutanağın güvenilirliğinin sorgulanması gerektiğini, zira bir an için İdarenin kendisine teslim ettiği yatağı almadığı varsayılrsa dahi söz konusu tutumun disiplin cezası dahi gerektirebilecek bir eylem olduğu da düşünüldüğünde düzenlenen tutanak için imzasının alınmamasının anlaşılamayacağını,

d) Maruz kaldığı durum nedeniyle olaylardan 2.5 yıl geçmesine rağmen hala sırt ve bel ağrıları olduğunu,

e) Tüm bu süreçte eziyet verici bir tutum neticesinde sadece fiziksel anlamda sıkıntı çekmekle kalmadığını aynı zamanda böylesi onur kırıcı bir davranış sonucunda ruhsal olarak da örselendiğini iddia etmektedir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

4. 20.04.2016 tarihli ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Amaç ve kapsam" başlıklı 1'inci maddesine göre; *"Bu Kanunun amacı; insan onurunu temel alarak insan haklarının korunması ve geliştirilmesi, kişilerin eşit muamele görme hakkının güvence altına alınması, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığın önlenmesi ile bu ilkeler doğrultusunda faaliyet göstermek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmek ve bu konuda ulusal önleme mekanizması görevini yerine getirmek üzere Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumunun kurulması, teşkilat, görev ve yetkilerine ilişkin esasların düzenlenmesidir."*

5. Mezkûr Kanun'un 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (i) bendinde; *"Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki*

başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” Kurumun görev alanları arasında düzenlenmiştir.

6. 24.11.2017 tarihli ve 30250 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun Uygulanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik'in “Kurumun çalışma alanları” başlıklı 24'üncü maddesinin birinci fıkrasının (i) bendine göre; “*Özgürlüğünden mahrum bırakılan ya da koruma altına alınan kişilerin ulusal önleme mekanizması kapsamındaki başvurularını incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek” Kurumun çalışma alanları arasında sayılmıştır.*

7. Mezkûr Yönetmelik'in “İhlal kararı” başlıklı 69'uncu maddesinin birinci fıkrasına göre; “*İnceleme ve araştırma sonucunda başvurunun yerinde olduğu kanaatine varılması hâlinde ihlal kararı verilir.*”

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

8. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu, Kurumun insan haklarını korumak ve geliştirmek, kişilerin eşit muamele görme hakkını güvence altına almak, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada ayrımcılığı önlemek, işkence ve kötü muameleyle etkin mücadele etmek ve bu konuda ulusal önleme mekanizması görevini yerine getirmek üzere faaliyet yürüteceğini ve bu kapsamda başvuru üzerine veya resen incelemeler yapabileceğini hüküm altına almaktadır.

9. Anayasa'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrası ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 3'üncü maddesi herhangi bir sınırlama öngörmeksizin işkence, insanlık dışı ve onur kırıcı muamele ve cezaların yasaklanmasının mutlak mahiyetini belirtmektedir. Kötü muamele yasağının mutlak mahiyeti Anayasa'nın 15'inci maddesi kapsamında belirtilen savaş veya ulusun varlığını tehdit eden başka bir genel tehlike halinde dahi istisna öngörmemiştir. Aynı şekilde Sözleşme'nin 15'inci maddesi benzer bir düzenleme ile kötü muamele yasağına ilişkin herhangi bir istisna öngörülmemiştir (*Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Selmouni/Fransa [BD], B.No: 25803/94, 28.07.1999, para.95; Assenov ve diğerleri/Bulgaristan, B.No: 24760/94, 28.10.1998, para.93.*).

10. Ceza infaz kurumlarında kötü muamele olarak kabul edilecek hususlar farklı şekillerde tezahür edebilir. Bunların birçoğu ceza infaz kurumu idaresi ve görevlilerinin kasıtlı davranışlarından kaynaklanabileceği gibi yönetsel hatalar veya yetersiz kaynaklar sebebiyle de ortaya çıkabilir. Bu nedenle mahpuslar için bir ceza infaz kurumundaki yaşam tüm yönleriyle değerlendirilmelidir. Ceza infaz kurumundaki yaşam, mahpuslara sunulan aktivitelerin genişliğinden, mahpuslar ve ceza infaz kurumu görevlileri arasındaki ilişkilerin genel durumuna kadar geniş bir alanda değerlendirilmelidir (*Avrupa İşkence ve İnsanlık dışı veya Onur Kırıcı Ceza veya Muamelenin Önlenmesi Komitesi (CPT) 2.Genel Rapor, Hapsedilme, para.44.*).

11. Başvuranın dilekçesinde sıraladığı iddialardan ilki; Kuruma kabul sırasında özel eşyalarının mesai bitimi gerekçe gösterilerek kendisine teslim edilmediği, yine aynı gün koğuşa geçmeden yatak verilmesi talebinde bulunduğu; ancak yoğunluk dolayısıyla hazırda ellerinde yatak bulunmadığı şeklinde cevap aldığı, koğuşa yatak veya herhangi bir yatak takımı almaksızın 05.07.2019 tarihinde giriş yaptığıdır. Muhatap Kurumun söz konusu iddialara karşılık yazılı görüşünde; başvuranın koğuşuna yerleştirildiği ve yatak, yastık, nevresim takımı ve battaniye gibi eşyaların kendisine teslim edilmek

istendiği; ancak başvuranın "Başkasının kullandığı yatağı kullanmayacağı, bel rahatsızlığı olduğu, hijyen yönünden de yeni (hiç kullanılmamış) ve ortopedik yatak istediği" şeklinde beyanlarda bulunduğu belirtilmektedir.

12. AİHM, kötü muamele konusundaki iddiaların uygun delillerle desteklenmesi gerektiğini belirtmektedir (*AİHM- Klaas – Almanya Kararı, ř30*). Mahkeme, bir delilin değerlendirilmesinde "makul kuşkunun kalmaması" şeklindeki kanıtlama standardını kabul etmektedir; ancak Mahkeme böyle bir kanıtlamaya yeterince güçlü, açık ve tutarlı çıkarsamalardan veya aynı biçimde çürütülememiş karinelerden de varılabileceğini eklemektedir (*İrlanda – Birleşik Krallık Kararı, ř161*). Bununla birlikte, Anayasa Mahkemesi (AYM) de iddia edilen olayların gerçeğliğini tespit etmek için soyut iddiaya dayanan şüphne ötesinde makul kanıtların varlığı gerektiğinden bir kanıtın ancak yeterince ciddi, açık ve tutarlı emarelerden ya da aksi ispat edilmemiş birtakım karinelerden oluşabileceğinin ve bu hususlara ek olarak kanıtlar değerlendirilirken ilgililerin süreçteki tutumlarının da dikkate alınması gerektiğinin altını çizmektedir (*Turan Günana Kararı, B. No: 2013/3550, 19.11.2014, ř 33*).

13. Başvuru ekinde bulunan tutanak incelendiğinde; Kuruma kabulün akabinde başvurana yatak verilmek istendiği ancak başvuranın "başkasının kullandığı yatağı kullanmayacağı, bel rahatsızlığı olduğu, hijyen yönünden de yeni (hiç kullanılmamış) ve ortopedik yatak isteği" şeklindeki gerekçelerle bunu reddettiği bu nedenle de kendisine yatak verilmediği hususu yer almaktadır. İdare ve başvuranın ifadeleri bir arada değerlendirildiğinde başvurana yatabileceği bir yatak verilmeden koğuşa yerleştirildiği konusunda herhangi bir tereddüt bulunmamaktadır. Başvurudaki ihtilaf konusu; başvurana yatak verilmemesinin hangi gerekçelerden kaynaklandığına ilişkindir.

14. Muhatap, verilen yatağın başvuran tarafından reddedildiğini belirtmiştir. Başvuran ise Kurumda hali hazırda fazla yatak bulunmaması nedeniyle muhatabın kendisine yatak vermediğini ifade etmiştir. Bu noktada başvuru ekindeki başvuranın kendisine "verilmek istenilen yatağı ortopedik olmadığı gerekçesiyle reddettiğine" ilişkin ifadelerin bulunduğu tutanak ele alınmalıdır. Muhatap Kurum başvurana verilmek istenen yatağın reddedildiğine yönelik bahsedilen tutanak dışında başkaca bir delili (kamera kaydı - tanık ifadesi) başvuru dosyasına sunmamıştır. Dosyaya sunulan tutunakta ise başvuranın veya koğuştaki başka bir mahpusun imzasının bulunmadığı sadece ceza infaz kurumu personelinin imzalarının bulunduğu anlaşılmıştır. Muhatap, başvurana yatak verilmemesinin tek gerekçesinin "başvuranın ret beyanları" olduğunu ifade etmekte; ancak konu hakkındaki tutunakta ne başvuranın imzası bulunmakta ne de imzadan imtina edildiğine ilişkin bir bilgi yer almaktadır. Eldeki bilgi ve belgeler ışıkında; muhatabın "başvurana yatak verilmemesinin neden kaynaklandığı" hususunu açıklığa kavuşturamadığı değerlendirilmektedir.

15. Öte yandan, başvurana yatak verilmemesinin hangi gerekçeden kaynaklandığının da bir öneminin bulunmadığı düşünölmektedir. Somut olayda, başvuranın verilen yatağı ortopedik olmaması nedeniyle reddettiği varsayılsa dahi devletin pozitif yükümlölüğu kapsamında muhatap Kurumun elinde bulunan başka bir yatağı başvurana tahsis ederek üzerine düşen pozitif yükümlölüğu yerine getirmesi gerekir.

16. Nitekim Anayasa Mahkemesinin Turan Günana kararındaki "*Devletin, bireyin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sayđı gösterme yükümlölüğu, öncelikle kamu*

otoritelerinin bu hakka müdahale etmemelerini, yani anılan maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen şekillerde kişilerin fiziksel ve ruhsal zarar görmelerine neden olmalarını gerektirir. Bu, devletin vücut ve ruh sağlığını korumadan kaynaklanan negatif ödevidir. Diğer taraftan Anayasa'nın 17'inci maddesinde düzenlenen hak kapsamında, devletin, pozitif bir yükümlülük olarak, yetki alanında bulunan tüm bireylerin maddi ve manevi varlığını koruma hakkını gerek kamusal makamların, gerek diğer bireylerin, gerekse kişinin kendisinin eylemlerinden kaynaklanabilecek risklere karşı koruma yükümlülüğü bulunmaktadır. Devlet, bireyin maddi ve manevi varlığını her türlü tehlikeden, tehditten ve şiddetten korumakla yükümlüdür." değerlendirmesinden yola çıkıldığında; muhatap Kurumun başvuranın maddi ve manevi varlığını korumakla mükellef olduğunun ve başvurunu kendi eyleminden kaynaklanabilecek riskler dahil olmak üzere her türlü tehlikeden koruması gerektiğinin altı çizilmelidir.

17. İlaveten, başvuranın kendisine verilmek istenen ortopedik olmayan yatağı reddederek şartlarına uygun olmayan bu yatak yerine 75 gün boyunca beton zeminde yatmasının hayatın olağan akışına aykırı olduğu düşünülmektedir. Zira başvuranın ortopedik yatak talebinde bulunacak derecede sağlığına ilişkin bir hassasiyeti mevcut ise kendisine sunulan yatak yerine 75 gün sert zeminde yatmayı tercih etmesinin izahı mümkün görünmemektedir.

18. Yukarıdaki açıklamaların akabinde, başvuranın ceza infaz kurumunda 75 gün boyunca kendisine verilen bir yatak olmaksızın sert zeminde yattığının sabit olduğu anlaşılmakta ve nihayetinde somut başvuru bu minvalde ele alınmalıdır. Ceza infaz kurumlarında tutulanlara insan onuruna yaraşır şartların sağlanabilmesi için yatak verilmesi gerekliliği tartışmasız olup söz konusu yükümlülüğe ilişkin bir çok düzenleme mevcuttur. 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 63'üncü maddesinin ikinci fıkrasında; "Her hükümlüye yöresel iklimine uygun nitelikte tek tip yatak ve yeterli sayıda yatak takımı verilir" hükmü bulunmaktadır. Avrupa Cezaevi Kurullarının 21'inci kuralında; "Her mahpusa, düzenli biçimde muhafaza edilen ayrı bir yatak ile temiz tutulmasının sağlanması için gerekli sıklıkta değiştirilen ayrı ve uygun bir yatak takımı sağlanmalıdır" denmektedir. BM Mahpusların İslahı için Asgari Standart Kuralların (Nelson Mandela Kuralları) 21'inci maddesi; "Yerel ve ulusal standartlara uygun olarak, her mahpusa, verildiğinde temiz, iyi durumda ve temizliği korumaya yetecek sıklıkta değiştirilen, yeterli büyüklükte ve sayıda yatak takımı ve ayrı bir yatak sağlanır" şeklindedir.

19. Mahkeme kararları neticesinde özgürlüğünden mahrum bırakılanların ıslah edilmeleri ve topluma kazandırılmaları infazın temel amaçlarından biridir. Bu amaçlara ulaşılabilmesi için hükümlülerin insan onuruna uygun koşullarda cezasını çekmesinin önemi yadsınamaz. İnsan onuruna uygun koşullarda barındırılma konusu, hükümlüler için temel bir hak olmasının yanı sıra devletlerin de temel yükümlülüklerinden biridir. Bu çerçevede, hükümlülerin infazının etkin, ıslah edici ve onarıcı olarak tamamlanabilmesi bakımından hükümlü ve tutuklunun kapasitenin üstünde koşullarda barındırılmaması, koşulları bulunmadıkça tek kişilik hücrelere konulmaması barınma yerlerinin ısı, ışık, havalandırma, yatak gibi fiziki koşullarının uluslararası standartlara uygun olarak dizayn edilmesi ve cezaevindeki diğer hükümlü ve tutuklular ile cezaevi personelinin onur kırıcı ve kötü muamele niteliğindeki davranışlarından koruyucu tedbirlerin alınması gerekmektedir.

20. Anayasa'nın 17'nci maddesinin üçüncü fıkrasındaki "kimse insan haysiyetiyle bağdaşmayan

bir cezaya veya muameleye tabi tutulamaz” şeklindeki kural, hükümlü ve tutuklulara yönelik uygulamalar için de geçerlidir. Bu husus, 5275 sayılı Kanun'un 2'nci maddesinin (2) numaralı fıkrasında *"Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz."* ve yine Kanun'un 6'ncı maddesinin (1) numaralı fıkrasının (b) bendinde *"Hürriyeti bağlayıcı cezanın zorunlu kıldığı hürriyetten yoksunluk, insan onuruna saygının korunmasını sağlayan maddî ve manevî koşullar altında çektirilir"* şeklinde düzenleme ile açıkça vurgulanmıştır. Dolayısıyla verilen bir mahkûmiyet kararının veya tutuklama kararının infazında mahkûmlar için sağlanacak şartlar insan onuruna saygıyı koruyacak nitelikte olmalıdır.

21. AİHM, bir kararında başvurucuların aşağılanmasını ve alçaltılmasını amaçlayan bir muameleye dair herhangi belirtinin olmadığı hâllerde de muamelenin amacının mağdurları küçük düşürmek ya da alçaltmak olup olmadığı sorunu değerlendirmeye alınacak bir faktör olmasına rağmen böyle bir amacın yokluğunun Sözleşme'nin 3'üncü maddesinin ihlaline engel olmayacağını belirtmektedir. AİHM, başvurucunun çok uzun bir süre katlanmak zorunda kaldığı tutukluluk koşullarının -somut olayın kendine özgü koşullarını dikkate alarak- ciddi ruhsal hastalık ve acıya neden olabileceğini, insanlık onurunu zedeleyebileceğini, aşağılanma ve alçaltılmaya neden olan böylesi duyguları ortaya çıkarabileceğini dikkate aldığı belirtilmektedir (*AİHM Kalashnikov/Rusya Kararı, B. No: 47095/99,15/7/2002, § 101*).

22. Somut başvuruda, başvurana nakledildiği ceza infaz kurumunda her ne gerekçeden kaynaklanırsa kaynaklansın bir yatak temin edilmediği anlaşılmıştır. Başvuran, 75 gün gibi uzun bir süre yatağı olmadan sert beton zeminde uyumak mecburiyetinde kalmıştır. Ceza infaz kurumlarında tutulan her hükümlünün kendisine ait bir yatağının olmasına ilişkin gerek emredici mevzuat hükümleri gerekse yargı içtihatları dikkate alındığında; mevcut olayda muhatapın başvurana küçük düşürme veya aşağılamaya yönelik bir amacının bulunup bulunmadığının ayrıca ele alınmasına gerek kalmadığı, bunun yerine başvuranın yaşanan süreçte içinde bulunduğu durumun değerlendirilmesinin gerektiği kanaatine varılmıştır.

23. AİHM, bir kötü muamelenin AİHS'nin 3'üncü maddesi kapsamında değerlendirilebilmesi için belli bir şiddet seviyesine ulaşması gerektiğini; bu asgari seviye göreceli olduğunu; vakadaki muamelenin niteliği ve bağlamı, icrasının şekli ve yöntemi, süresi, fiziksel ve ruhsal etkileri ve bazı durumlarda mağdurun cinsiyeti, yaşı ve sağlık durumu gibi koşullara bağlı olduğunu ifade etmiştir (*AİHM, Bouyid/Belçika, B. No: 23380/09, 28/09/2015, §86*).

24. İncelemeye konu olayda; 75 gün boyunca yatağı olmadan sert zeminde uyumak zorunda kalan başvuranın, sadece fiziksel anlamda sıkıntılar çekmediği aynı zamanda insan onuruna aykırı bu durum ile karşı karşıya olmanın ruhsal yükünü de üstlenerek manevî açıdan olumsuz etkilendiği değerlendirilmiştir.

25. Yukarıdaki açıklamalar ışığında, somut olaydaki durumun niteliği, süresi ve başvuran üzerindeki fiziksel ve ruhsal etkileri göz önünde bulundurulduğunda yaşanan süreçte ortaya çıkan muamelenin asgari şiddet seviyesini geçerek kötü muamele seviyesine ulaştığı; muhatap İdarenin pozitif yükümlülüğünü yerine getirmediği göz önünde bulundurularak 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun 9'uncu maddesinin (i) bendi kapsamında kötü muamele yasağının ihlal edildiği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

1. Başvuruda KÖTÜ MUAMELE YASAĞININ İHLALİ YAPILDIĞINA,
2. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,
3. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

04.10.2022 tarihinde, İsmail AYZAZ ve Saffet BALIN'ın karşı oyuyla, OY ÇOKLUĞUYLA, karar verildi.

e-imzalıdır

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

e-imzalıdır

Av. Alişan TİRYAKİ
II. Başkan

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi
(İzinli)

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi
(İzinli)

e-imzalıdır

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYZAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi
(İzinli)

Ek:

- 1- İsmail AYZAZ Karşı Oy
- 2- Saffet BALIN Karşı Oy

TÜRKİYE
İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU

27.10.2022

KARŞI OY GEREKÇESİ

Karar Adı : A. A.
Karar Numarası : 2022/697

A. A. isimli başvuru sahibinin nakledildiği ceza infaz kurumunda 75 gün boyunca yatak verilmeyerek yerde yatırıldığı iddiasına ilişkin başvuruda kötü muamele yasağının "İHLAL EDİLDİĞİNE" ilişkin Kurulumuzun 04.10.2022 tarihli ve 2022/697 sayılı kararına ilişkin olarak karşı oy gerekçem şöyledir:

Başvuranın iddialarına karşı İdarenin yazılı görüşünde; mevzuat ve genel uygulamalar çerçevesinde yatak, nevresim ve yastık gibi mefruşatın verildiği ama ilgilinin bel rahatsızlığı ve hijyen gibi gerekçelerle bunları almayı reddettiği ifade edilmiştir. Başvuranın dilekçesi ile İdarenin yazılı görüşü ve ekleri incelendiğinde ilginin iddialarının tatmin edici olmadığı ve kötü muamele yasağının ihlal edildiğine ilişkin somut ve yeterli bir değerlendirme yapılmadığı için çoğunluk kararına katılmıyorum.

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu : 90U6-OLLP-8M98 Belge Doğrulama Adresi : <https://ebyssorgu.tihек.gov.tr>

Adres: Yüksel Cad. No:23 06650 Bakanlıklar-ANKARA

Telefon No : 4227800

e-Posta :

Kep Adresi : tihek@hs01.kep.tr

Fax No : 4227899

İnternet Adresi : <http://www.tihек.gov.tr/>

Bilgi İçin :

VHKİ

Dahili No:

TÜRKİYE
İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU

14.10.2022

KARŞI OY GEREKÇESİ

Karar Adı : A. A.
Karar Numarası : 2022/697

A. A.'nın 21.06.2021 tarihli başvurusunda iddia ettiği konulara ilişkin olarak Kurulumuzun 04.10.2022 tarih ve 2022/697 sayılı kararı ile ilgili olarak;

İzmir 3 Nolu T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan kardeşinin de tutulduğu İzmir 2 Nolu Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna nakledildikten sonra kendisine 75 gün boyunca yatak verilmeyerek yerde yatırıldığı iddiası ile olarak, Muhatap Kurum tarafından kurumumuza gönderilen yazı ekindeki belgelerde "**Başkasının kullandığı yatağı kullanmayacağımı, bel rahatsızlığı olduğunu, hijyen yönünden de yeni (hiç kullanılmamış) ve ortopedik yatak istediğini" beyan ettiğinden kendisine yatak verilmediği,"** başvuranın yatak istemediği şeklindeki gerekçelerinin niçin kabul edilmediğine ilişkin yeterli bir değerlendirme yapılmamıştır.

Dolayısıyla başvuranın iddialarının ve muhatap Kurumun cevaplarının birlikte değerlendirilerek kafalarda herhangi bir soru işareti bırakmaksızın bir karar verilmesi gerekmektedir. Ancak Kurul kararında tatmin edici bir değerlendirme yapılmadığından sayın çoğunluğun kararına katılmıyorum.

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Belge Doğrulama Kodu : 90ZE-LPZV-8U2P Belge Doğrulama Adresi : <https://ebyssorgu.tihek.gov.tr>

Adres: Yüksel Cad. No:23 06650 Bakanlıklar-ANKARA

Telefon No : 4227800

e-Posta :

Kep Adresi : tihek@hs01.kep.tr

Fax No : 4227899

İnternet Adresi : <http://www.tihek.gov.tr/>

Bilgi İçin :

VHKİ

Dahili No:

